

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

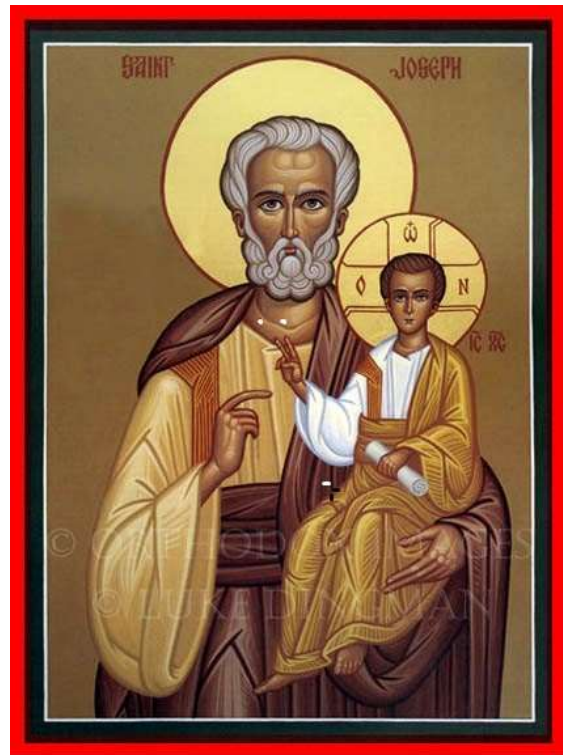
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Святі Богоотці

The Ancestors of God

Les ancêtres de Dieu

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Святі Богоотці

Неділі після Різдва Христового завжди посвячується «Святим Богоотцям», як називаємо їх: Йосипу Обручнику, Давиду Царю та Якову Брату Господньому.

Це незвичайна назва бо ж щодо генеалогії тільки один з цих мужів можна б таким назвати. Мова йде про Давида Царя, з роду якого Мати Ісусова Марія. Старий Завіт багато говорить про якості та діла цього мужа Божого. Він показує його побожність та любов до Бога, як також фамільярність його розмови з Всевишнім – яка збережена а чудових Псалмах, з яких більшість приписана його авторстві. Але також не прикриває його людську неміч та гріхи – між ними й перелюбство та вбивство (2 Самуїла 11,12:1-23)! Це ж як вияв покаяння за цей гріх проти Урії та його дружини Батшеви, яку Давид здобув собі через неморальне використання своєї влади (тут і сильна пересторога для сильних всіх віків!), що він уклав 50-ий Псалом, який служить прикладом покаяння і його ми вживаємо що ранку коли піднімаємось зі сну. Однак він був Праотцем людської а не Божеської

природи Ісуса, отож і тут вжиток назви «Богоотець» - незвичайний.

Йосип Обручник не є отцем Ісуса, бо ж Господь зачатий був «безіменно» від «Невісти неневісної». Чудові якості цього щедрого, милосердного праведника, який є приклад щирої любові ясно бачимо з розповідей про події зв'язані з народженням Христа в Євангеліях від Матвія та Луки. Вони мабуть дещо відняли від привабливості його як приклад для гордих мужчин, які відкидали б виклик бути охоронцем та опікуном для дитини, яка не від них походила – та ще й бути не мужем а обручником Його матері на завжди. Що за приклад смиренності та самовідданої любові бачимо в Йосипові! Місцевий Римо-Католицький Святий, Андрій Бесет, віддав Праведному Йосипові слава, на яку він так заслуговує, коли побудував величну Ораторію, яка звеличує нашу Царську Гору (Мон Руаял).

Яків Брат Господній аж ніяк не отець Ісуса. Він був Його прибраним братом як син Йосипа і його дружини, якої ім'я нам не відоме, якої Йосип був вдівцем. Яків проявляв чудові якості свого батька по відношенні до його зв'язку з Ісусом, через що названий був «Братом Господнім». Так спочатку насміхались з нього, тому що так рішуче приймав він Ісуса за брата, тоді коли Його походження було предметом підозріння (бо ж тільки віруючі прийняли б, що Ісус походить від Духа Святого), а потім ця назва назавжди стала знаком глибокої пошани.

Отож як можуть це три мужі бути «Богоотцями»? Ось відкриття тайни: вони – Богоотці так само як і **ми** покликані ними бути: тому що Ісус, Друга Особа Пресвятої Тройці, Бог втілений, прибув до **нас**, щоб наші серця, душі та життя були б місцем, де Він наново народжується в цьому світі, який так потребує Його. Ось тут таємниче значіння привіту, яким вітаємось у цей блаженний час: ми не кажемо «Христос народився», наче б це була просто історичною подією. Ми кажемо «Христос народжується» висловлюючи переконання, що це таїнств енна подія, яка ніколи не закінчиться. А коли кажемо: «Славимо Його» - це ж те саме іншими словами. Коли ми Його славимо своїми словами, мислями та ділами то Втілення Його, яке нас і з нами ввесь космос еднає з Ним, продовжується на вічні віки. І як пише Ап. Павло: Бог **буде** «у всьому все» (I Коринтян 15:28). Ось це наше покликання: бути сьогодні і назавжди Його вічною родиною (Ефесян 2:19)!

The Ancestors of God

The Sunday after the Lord's Nativity is always dedicated to "the Ancestors" of God as they are called: Joseph the Betrothed, David the King and James the Brother of the Lord.

It is a curious name for, in terms of genealogy, only one of them can be literally so called. It is David the King,

Les ancêtres de Dieu

Le dimanche après la Nativité du Seigneur est toujours dédié aux «Ancêtres» de Dieu comme ils sont appelés: Joseph le Fiancé, le roi David et Jacques le Frère du Seigneur.

C'est un nom curieux, car en termes de généalogie seulement un de ces

from whose lineage Jesus' Mother, Mary, was a descendant. The Old Testament speaks much of the character and works of this man of God. It shows his piety and love for God as well as the familiarity with which he addressed the Almighty – preserved in the wonderful Psalms, most of which are attributed to him. It also does not conceal his human weakness and sins – among them adultery and murder (2 Samuel 11, 12:1-23)! It was in repentance for this sin against Uriah and his wife, Bathsheba, whom David got for himself by the immoral use of the prerogatives of power (what a message here for the powerful of all ages!) that he composed the 50th Psalm which is a model of repentance used in our daily prayers when we arise. Nonetheless he was the Ancestor of Jesus' human nature and not His Divine nature, so the title "Ancestor of God" is, even in his case, mysterious.

Joseph the Betrothed is not a genealogical ancestor of Jesus, for His conception was "without seed" of a "Bride Unwedded". The marvelous qualities of this generous, loving, compassionate and just man are clearly implied in the events described in the Gospels of Matthew and Luke dealing with the Nativity of our Lord. They may also have made him less than popular among "macho" men whose pride would make them scorn to be the protectors and guardians of a child not conceived by them – and to be not a husband but a betrothed of His mother for all time. What an example of meekness and selfless love we find here! Our local Roman Catholic Saint in Montreal, André Bessette, gave St. Joseph the glory he

trois hommes peut littéralement être ci-nommé. C'est le roi David, dont la lignée de la Mère de Jésus, Marie, était un descendant. L'Ancien Testament parle beaucoup du caractère et travaille de cet homme de Dieu. Il montre sa piété et son amour de Dieu ainsi que la familiarité avec laquelle il s'est adressé au Tout-Puissant - conservée dans la merveilleuse Psaume, dont la plupart lui sont attribués. Il ne cache pas sa faiblesse humaine et ses péchés - parmi eux l'adultère et l'assassinat (2 Samuel 11,12:1-23)! C'était dans le repentir de ce péché contre Urie et son épouse, Bethsabée, dont David a pris pour lui-même par l'utilisation immorale des prérogatives de puissance (il ya un message ici pour les puissants de tous les âges!) qu'il a composé le Psaume 50, qui est un modèle de repentance utilisé dans nos prières quotidiennes lorsque nous nous levons. Néanmoins, il est l'ancêtre de la nature humaine de Jésus et non de sa nature divine, de sorte que le titre «Ancêtre de Dieu» est, même dans son cas, mystérieux.

Joseph le Fiancé n'est pas un ancêtre généalogique de Jésus, car Sa conception était «sans semence» d'une «jeune mariée inépousée». Les qualités de ce merveilleux, amant homme généreux, compatissant et justes sont clairement impliquées dans les événements décrits dans les Évangiles de Matthieu et de Luc en traitant de la Nativité de notre Seigneur. Ils peuvent également lui fait peu populaire chez les hommes «macho» dont leur fierté pouvaient les rendre méprisants d'être les protecteurs et les tuteurs d'un Enfant pas conçus par eux-mêmes - et de ne pas être un mari, mais un fiancé de Sa mère pour toujours. Quel exemple de

so richly deserves when by God's grace he built the magnificent oratory that graces Mount Royal.

James the Brother of the Lord is most certainly not a genealogical ancestor of Jesus. He was His step-brother in a sense, since he was the son of the Joseph and the wife whose name we do not even know, from which Joseph the Betrothed was widowed. James showed the marvelous qualities of his father in his relationship to Jesus, earning him the title "Brother of the Lord", which was at first a mocking title – because he so firmly accepted Jesus as his brother at a time when His origins were a matter of suspicion (only those of faith would believe that Jesus was conceived of the Holy Spirit), and later became a badge of honour.

How are these three men "Ancestors of God"? Here comes the revealing of the Mystery: they are Ancestors of God in the same way as **we** are also called to be this. It is because Jesus, the Second Person of the Trinity, God Incarnate, has come to **us** so that our hearts, souls and lives can be the place in which He is born anew in this world which has such need of him. That is the mystical meaning of the greeting we use at this blessed season: we do not say "Christ has been (or was) born" as though it were simply a historical event we were marking. We say "Christ is (being) born" – to show that this is a mystical on-going event which shall never end. And when we say: "We glorify Him", this means the same thing. As we glorify Him in our words, thoughts and deeds the Incarnation by which we – and the world with us – are/is being united to God continues into eternity. And, as St. Paul says: "God **shall** be all in all" (I Corinthians 15:28). This is

douceur et de l'amour désintéressé nous trouvons ici! Notre Saint locale catholique romain Saint André Bessette de Montréal a accordé à Saint-Joseph la gloire qu'il mérite tant quand, par la grâce de Dieu, il a construit le magnifique oratoire qui orne le mont Royal.

Jacques le frère du Seigneur n'est certainement pas un ancêtre généalogique de Jésus. Il était son beau-frère dans un sens, car il était le fils de Joseph et la femme, dont le nom, nous ne savons même pas, à partir de laquelle Joseph le Fiancé était veuf. Jacques a manifesté les qualités merveilleuses de son père dans sa relation à Jésus, qui lui a valu le titre de «Frère du Seigneur», qui fut d'abord un titre moqueur - parce qu'il a si fermement accepté Jésus comme son frère à un moment où ses origines étaient une question de soupçons (seulement ceux de la foi pourraient croire que Jésus a été conçu du Saint-Esprit), et devint plus tard un insigne d'honneur.

Comment sont ces trois hommes «Ancêtres de Dieu»? Voici la révélation du mystère: ils sont les ancêtres de Dieu de la même façon que nous sommes aussi appelés en être. C'est parce que Jésus, la Deuxième Personne de la Trinité, Dieu incarné, est venu à nous pour que nos cœurs, nos âmes et nos vies peuvent être le lieu dans lequel Il est né de nouveau dans ce monde qui a tant besoin de Lui. C'est le sens mystique de l'accueil que nous utilisons à cette saison bénie: nous ne disons pas (en ukrainien) simplement «Le Christ est (ou a été) né» comme si c'était tout simplement un événement historique que nous célébrons. Nous disons en effet «Christ est en train d'être né» -

our vocation: to be today and always
His eternal family (Ephesians 2:19)!

pour montrer que c'est un événement mystique qui ne finira jamais. Et quand nous disons: «Nous Le glorifions», cela signifie la même chose. Quand nous Le glorifions dans nos mots, nos pensées et nos actes l'Incarnation par laquelle nous - et le monde avec nous - sommes/est unis à Dieu continue dans l'éternité. Et, comme le dit Saint Paul: «Dieu... (sera) tout en tous» (I Corinthiens 15:28). C'est notre vocation: être aujourd'hui et toujours Sa famille éternelle (Éphésiens 2:19)!